

ACC. N:R M. 8402:1-2.

Landskap: Skåne

Upptecknat av: J. A. Persson

Härad: Bara

Adress: St. Graibövd. gat. 13, Lund

Socken: Hyby

Berättat av: Byggn. Sven Nilsson

Uppteckningsår: 1942

Född år 1859 i L. Uppåkra

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

dengångare.

Skriv endast på denna sida!

När den s. k. "Kloke-Pettersson" i Wönninge gick igen.

Det troddes allmänt att Kloke-Pettersson gick igen, det var den klokas andre man, och därför så fick han detta namn.

Det var Per Anders enka i Wönninge som sade att hon hade sett honom och mött honom två särskilda gånger. Talade Sven Nilsson i Lund om för mig, han var gift med den tosen som tjänade hos den kloka när hon dog, som jag har berättat.

Så frågade jag henne då hur han såg ut efter döden, jo sade hon blå: den förste gången så likade han svart hund, men jag kände genast igen honom, han nickade åt ^{mig} och helsade, och jag kände ju genast igen ögonen och näsan så det var ju Pettersson, det syntes ju tydligt.

Är så då Sven Nilsson har är galen, det var ju bara en hund, han kan väl inte bli en hund heller efter döden.

Jo min sanna var de så Pettersson, annars hade han inte helsat så bekant som han gjorde heller.

Wad sade han då när han helsade så då Sven Nilsson?

Han sade ingenting, han bara nickade men de va ju nog.

Men den andre gången när mötte honom, hur säg
han då ut, ja svarade hon då, då liknade han en svart
hane, f. tocke, f. a. sa då Sven Nilsson de har ju varit en ha-
ne kan man väl begripa, hon var Nilsens svärmor, och
nej, de var Pettersen, om han har in i en hund eller en ha-
ne så känner ja igen han likaväl, och han helst också
på samma sätt som den förste gången, så det var Pettersen.

Men då skrattade jag åt henne så då Nilsson, när hon
var så vedskeplig och trodde att han gick igen, och kun-
fara in i en hund den ena gången, och en hane den andra,
men då hållt hon på att bli stött, när jag inte ville tro henne.

Men hon var ju fullt öfvertygad om att det var Pettersen
som hon hade mött, och att han kände igen henne.

Om man nu hade visat sig i flere skepnader det ville
man inte Nilsson fråga henne efter, och det hade ju inte
myttat till något heller, när man inte ville tro på henne.

Men Pettersen var det, så fick han tro vad han ville.
f. Detta hände på 1880- eller 90-talet. f.